

ensstemmelse som muligt med den Form, det fik i Landstinget sidste Gang, Sagen var til Behandling der. Formaålet var altsaa saa vidt muligt at fremme Lovforslagets Vedtagelse i begge Ting. Jeg har for saa vidt ikke Grund til at være utilfreds, som de 3 af Ændringsforslagene er blevet tiltraadt af det samlede Udvalg og er blevet til dette Udvalgs Ændringsforslag Nr. 5, 6 og, hvad Princippet angaar, Nr. 7. Derimod er det for Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 ikke lykkedes mig at faa Udvalgets Tilslutning. Ændringsforslag Nr. 1 tager Sigte imod den til Ejendomsskylden knyttede Jordvurdering. Vi ønsker ikke, at denne Jordvurdering skal finde Sted, idet vi ikke kan tænke os anden Grund til, at den ønskes knyttet til Lovforslaget, end den, at man vil gaa til en ny Form for Beskatning af Jorden efter saakaldt Jordskyld. Det ærede Medlem, som nu er Udvalgets Ordfører, og som tidligere var det radikale Partis Ordfører, har ogsaa under Lovforslagets første Behandling vedkendt sig, at Hensigten var at gaa over til en ny Beskatningsform. Hvis denne nye Form kun var en Genoptagelse af Princippet i den gamle Hartkornsskat, vilde Tanken ikke mangle Sympati fra vor Side, men saa forekommer det os, at den Jordvurdering, her er Tale om at knytte til Ejendomsskyldvurderingen, bliver meget utilstrækkelig. Hvis man derimod havde i Sinde at gaa over til en Beskatning i Form af Ejendomsskyld, ønsker vi ikke at bidrage til, at den Beskatning kunde træde ud i Livet, og af begge Grunde maa jeg altsaa anbefale det Ændringsforslag, jeg har stillet, om, at de Sætninger, som hjemler Tilknytning af en Jordvurdering til Ejendomsskyldvurderingen, udgaar.

Mit Ændringsforslag under Nr. 2 tilsigter at forhindre, hvad der nu meget ofte er Tilfældet, at Folk kommer i Mellemrummene mellem de regulære Vurderinger og ønsker Vurdering, hvis Formaål kun er at faa Ejendomsskylden sat op, for at de saaledes maaske kan opnaa et højere Prioritetslaan. Hvis man føjer disse Anmodninger, vil man bryde den Ensartethed i Vurderingerne, som er gennemført ved de regelmæssige Vurderinger, og dette anser vi ikke for ønskeligt. Ændringsforslaget tilsigter altsaa at hindre, at saadanne Vurderinger udenfor Rammen, som skaber Ulighed, kan finde Sted.

Mit tredje Ændringsforslag, der ligeledes er fremsat i Landstinget og ligesom

de foregaaende har haft stor Tilslutning der, drejer sig om at slette et Par Ord, som gør det muligt, at et afsides og fraliggende Jordstykke, hvorpaa der er opført en Driftsbygning, kan nyde godt af det Fradrag paa 2,800 Kr., som i Lovforslaget foreslaas vedtaget. Det forekommer os unaturligt, at et saadant Fradrag gives i Tilfælde, hvor der er Tale om Driftsbygninger, ikke mindst fordi Opførelsen af saadanne Driftsbygninger vil kunne betale sig. Det vil i væsentlig Grad kunne betale sig at opføre et uanseligt Skur, som dog kan være en Driftsbygning, naar man derved bringer Jordstykket ind under Fradraget. Det forekommer os at være en Ulighed, som ikke bør finde Sted, at af to ved Siden af hinanden liggende Jordstykker kan det ene ved Opførelsen af saadanne Driftsbygninger komme ind under Fradraget, medens det ikke er Tilfældet med det andet, fordi det ikke har saadan en Driftsbygning. En Driftsbygning bør ikke spille den Rolle, at den bringer Jordstykket ind under Fradraget. Jeg anbefaler derfor ogsaa dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Maa jeg kun tilføje et enkelt Ord om Ændringsforslag Nr. 4, som angaar Fradraget paa de 2,800 Kr. Jeg har under Lovens tidligere Behandling paa min Gruppes Vegne støttet Gennemførelsen af det Forslag, som var stillet af Finansministeren om Fradrag paa 2,500 Kr. Jeg støttede det, fordi jeg derved ønskede at tilvejebringe Ensartethed, hvor der nu er Uensartethed i Fradraget. Jeg vilde kun betone, at dette var Hovedformaålet fra vor Side og ikke Fradragets Størrelse. Men da man nu er enedes om 2,800 Kr., og det, saa vidt jeg forstod, ikke vil møde Modstand hos Finansministeren, har mit Parti intet imod at gaa med til at tilvejebringe Ensartetheden paa den Maade, at der trækkes en bestemt Sum fra overalt, og at denne Sum bliver 2,800 Kr.

N. Neergaard: Jeg kan i det hele henholde mig til den ærede Ordførers Redegørelse for Forhandlingerne i Udvalget og for de Ændringsforslag, der er fremgaaet af dem. Jeg har haft meget let ved at slutte mig til Lovforslaget, idet det i alt væsentligt er bygget paa det Lovforslag, der blev vedtaget her i Tinget i Samlingen 1913—14, og da den højtærede Finansminister med Hensyn til de Ændringer, der er foretagne i det, har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg derom har fremsat ved Lovforslagets første Be-